

OP DE VINGERS GEKEKEN

INTERVIEW MET WIL SELLES

TEKST HANS BOCK FOTOGRAFIE GUSTAV KIBURG

In de auto op weg naar Wil, besef ik dat het bijzonder jammer is dat ik in het donker naar de Machinekade in Maarssen rijd. De vele vaarten en poldersloten die ik passeer, spiegelen als zilveren linten in het maanlicht. De wegen zijn onverlicht, waarlangs de talrijke knotwilgen hun spookachtige contouren tonen. Graag zou ik dit waterrijke landschap bij daglicht hebben gezien.

Wil woont in een oude dienstwoning bij het historische gemaal van de Bethunepolder en komt Gustav en mij reeds tegemoet, als we voor het gemaal geparkeerd hebben. Na een hartelijke begroeting verduidelijkt Wil: "Het gemaal beschikt nog over een bandaandrijving. Het werkt nog steeds uitstekend en ik draai er af en toe mee om het in conditie te houden. Het is echt

grote-jongens-speelgoed. Vroeger keek men naar de lucht en moest men inschatten of het zou gaan regenen en beslissen of er gemalen moest worden. Tegenwoordig wordt de bemaling op afstand bestuurd. Sowieso moet er flink gemalen worden, omdat de Bethunepolder, waar we ons bevinden, de hardst kwelende polder van Nederland is. De polder ligt 2,75 meter beneden het peil van de omringende polders en de aangrenzende Maarsseveense- en Loosdrechtse Plassen. Zonder bemaling zou het waterpeil ieder uur met zo'n anderhalve centimeter stijgen. De polder is van groot belang voor de drinkwatervoorziening van Amsterdam. Per jaar wordt door Waternet, het waterleidingbedrijf van de gemeente Amsterdam, 25 miljoen kubieke meter kwelwater gebruikt voor de productie van het drinkwater voor de stad Amsterdam en zorgt voor ongeveer een derde van de totale behoefte van de hoofdstad. Het kwelwater wordt ondergronds aangevoerd en de oorsprong gaat terug tot de Utrechtse heuvelrug".

Dat Wil niet alleen hobbymatig met het kwelwater van de polder bezig is, blijkt al snel: "Ik werk als bedrijfsvoeringstechnoloog bij Waternet. Zodoende ben ik dagelijks betrokken bij het peilbeheer van de Bethunepolder". Moeiteloos schetst Wil de hoofdlijnen uit de geschiedenis van de polder. "De naam van de Bethunepolder is ontleend aan de Belgische markies De Béthune die zich in de 19e eeuw volledig heeft verkeken op het droogmalen van het toenmalige meer. Het ontbrak hem aan techniek om een polder leeg te pompen waar zoveel water opwelde. De markies slaagde er weliswaar in om de polder enigszins droog te krijgen, maar dit was lang niet droog genoeg voor de geplande land- en tuinbouw. Ook een latere eigenaar, de Maarssenaar Van Vloten, kreeg de bemaling niet voor elkaar. Hij ging zelfs failliet aan de hoge bemalingskosten. Pas toen in 1930 het Gemeentelijk Waterbedrijf Amsterdam met het oppompen van water begon, daalde het waterpeil zover dat veeteelt mogelijk werd in het grootste deel van de polder".

KAMFERKIST

Waar veel van de binders die ik eerder op de vingers keek, beschikten over complete bindkamers, die juist groot genoeg waren om alle bindmaterialen te herbergen, volstaat Wil met een grote kamferkist, waarin hij al zijn bindspullen bewaart. "Het fascineert mij om met zo weinig mogelijk materialen zo veel mogelijk te bereiken. Het liefst zou ik mijn materialen nog verder willen minimaliseren. Ik gebruik bijvoorbeeld ook nooit een whip finisher. Met mijn vingers kan ik een vlieg ook prima afknopen. Het aflakken van een vlieg vind ik ook tamelijk

nutteloos. Alleen bij een zalmvlieg gebruik ik lak, omdat ik het daarbij mooi vind. Ook zoek ik graag naar makkelijkere manieren om zaken voor elkaar te krijgen. Zo heb ik bijvoorbeeld een eigen manier om extended bodies te maken, die veel makkelijker en sneller werkt dan de manier waarop Oliver Edwards dat bijvoorbeeld doet. Verder gebruik ik bij voorkeur alledaagse materialen om vliegen van te maken. Latex is een van mijn lievelingsmaterialen, dat ik in vele verschillende vliegen gebruik. Ik knip het uit handschoentjes zoals die voor de tuin en door kappers gebruikt worden. Door de mate waarin je het stripje latex uitrekt te variëren en door kleurstiften toe te passen kan je prachtige, natuurlijke effecten creëren”.

VISSEN NIET BELANGRIJK

De uit Hong Kong meegebrachte kamferkist brengt ons bij de (vliegvis)reizen van Wil. “Vaak heb ik gezinsreizen gecombineerd met vliegvisserij. In Argentinië en Chili heb ik met mijn gezin 6 weken rondgetrokken. Uiteraard heb ik daar een aantal rivieren bevist. Verder heb ik het vliegvisserij gecombineerd met de gezinsvakanties naar Nicaragua en Corn Island. Ook heb ik vele reizen gemaakt met collega vliegvisserij. Zo viste ik in Bonaire op onder andere bonefish met Limpe Iven en in Belize met Jeroen Wohe. Maar ook op deze trips was vliegvisserij voor mij nooit het belangrijkste. Toen ik in Mongolië was heb ik echt geen hele dagen muispatronen over de rivier staan trekken om een taimen te vangen. In het land van Dzjengis Khan besteed ik graag tijd aan het contact met de lokale bevolking om iets van hun cultuur en leefwijze te ervaren. In Canada stond ik in een rivier waar de oever bezaaid lag met dode zalmen. Het stonk er vreselijk. Ik maak dan liever een flinke wandeling, waarbij ik probeer bold headed eagles en beren te spotten. Ik ben dus helemaal geen visser die van 's ochtends tot 's avonds met de hengel in de rivier moet staan”. Ook in Europa is Wil actief als vliegvisser. “Met een groepje vliegvisserij ga ik geregeld op pad naar onder andere Noorwegen en Zweden. In Duitsland bezocht ik graag de Wenne. Maar ook hier is voor mij het vliegvisserij ondergeschikt aan de gezelligheid met de vismaten, het samen een biertje drinken en het onthaasten. Ik lig tussen de middag graag een uurtje onder een boom”. In Nederland vist Wil hoofdzakelijk dicht bij huis. “Het Oostvoornse meer vind ik prachtig en zeebaars vissen is ontzettend spannend, maar het is voor mij nogal ver rijden. Daarnaast is er dichterbij zoveel moois te beleven. Hier in de polder kom ik reeën, roerdrompen, ijsvogels en purperreigers tegen. Ik kan daar ontzettend van genieten en probeer elke dag minstens een uurtje met de vliegenlat in de polder te zijn”.

INTERNET EN NEDERLAND

Gevraagd naar de reden waarom Wil de Wenne niet meer bezoekt, zegt hij: “Mede vanwege de aandacht op internet is de Wenne platgelopen. Ik kwam er in een tijd dat ik er 50+ en af en toe 60+ vlagzalmen ving en het nog leuk was. Een ander effect van internet is dat er plaatsen mee gemaakt worden. Ik bedoel dat men door een constante stroom van gekleurde informatie doet alsof een bepaalde plek heel goed zou zijn. Nu heb ik daar minder last van, omdat ik toch mijn eigen weg zoek en niet achter de meute aanloop”.

In de winter vist Wil het meest op snoek. “Ik gebruik tandemstreamers en poppers niet met zinkstuk in combinatie met een drijvende lijn, waar ik een soort zinktip voor monteer. Op die manier vis ik op

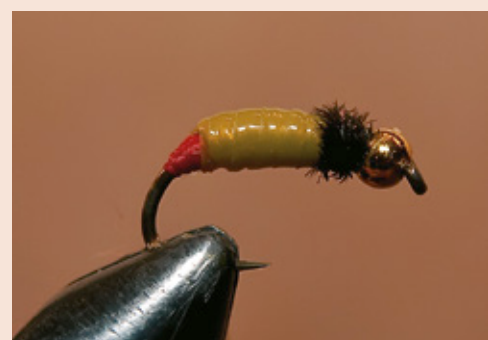
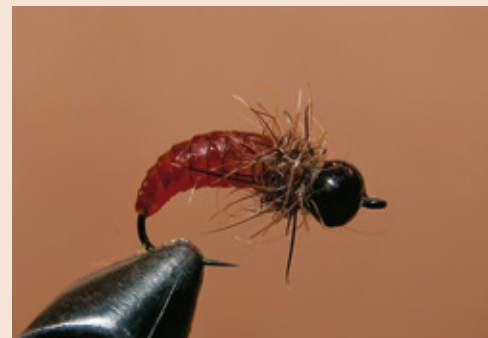
ongeveer 1 meter diepte in de overwegend 2 meter diepe en glasheldere weteringen. Omdat ik op plaatsen vis, waar geen dressuur voorkomt, maak ik het geregeld mee dat een snoek na het missen van de streamer of zelfs na losgeschoten te zijn, nog een of meerdere malen de streamer aanvalt”. ‘s Zomers is Wil druk met zijn grote moestuin, zijn Pyrenese herders en zijn bijenkorven. Omdat de dagen langer zijn, blijft er toch nog genoeg vistijd over. “Om een aantal redenen zijn er helaas geen echt grote rietvoorns meer te vangen. Ik heb groepen van 300 aalscholvers over elkaar door het water zien schieten, waarbij ze de vis een hoek indreven en opaten. Ook worden de sloten steeds ondieper, omdat men bij het schouwen alleen de kanten schoonmaakt, maar niet het water ingaat. Bij het ophogen van de dijk naar de Vecht is veel klei in het water terecht gekomen. Baggeren is een probleem omdat er vroeger verzinkerijen langs de Vecht actief waren en men vreest dat het slib tegen hoge kosten als chemisch afval afgevoerd moet worden”.

CLUBS EN MATERIALEN

Wil heeft in diverse clubs zijn steentje aan het verenigingsleven bijgedragen. “Toen ik in Almere woonde heb ik daar de vliegvisvereniging mee opgericht. Later is die overigens opgegaan in de grote algemene hengelsportvereniging. Op clubs bind ik af en toe wel eens wat vliegen voor. Het probleem is echter dat ik te snel ga en het feit dat ik van huis uit niet zo'n prater ben. Dat is een lastige combinatie voor een instructeur. De bindavonden bij Peeters in Kortenhoeve vond ik erg leuk, vanwege de ongedwongen sfeer die er heerste. Als het te zeer op een school gaat lijken, waar mensen ingedeeld worden in groepen naar hun niveau, haak ik af. Als demonstratiebinder hoeft je minder instructie te geven. Zodoende vond ik het heel leuk dat wijlen Wim Maurer mij ooit de gelegenheid gaf om op de Fly Fair te binden”.

Wil is actief lid van de digitale vliegvisclub van 50. “Vooral de vliegvisreisjes die georganiseerd worden zijn fantastisch. Er is altijd een groep mensen die dezelfde insteek hebben als ik en die dus ook oog hebben voor de vele zaken rondom het vliegvisserij. De VNV is ook een leuke club, met een prima blad. Men moet alleen oppassen niet teveel toe te geven aan de vraag naar veel Nederlandse artikelen. Wat is er leuker dan lekker wegdromen bij verhalen over reizen naar verre oorden? Ik zou het saai vinden als het alleen over Nederland zou gaan”.

Over hengels en reëls heeft Wil ook een uitgesproken mening. “Na jaren werkelijk van alles te hebben geprobeerd, heb ik mij beperkt tot 2 merken. Al mijn reëls zijn Lamson Litespeed's. Ze zitten eenvoudig in elkaar, hebben een goede slip, bevatten weinig onderdelen en zijn zeer goed bestand tegen zout water. Mijn hengels zijn allemaal van Winston. Ze zijn niet zo hard. En er vissen niet zoveel mensen mee. Ik heb de hele range van aftma 3 tot en met 12, voor tarpon”.

▶ OP DE VINGERS

DE LATEX NYMF

GEKEKEN

IEDER OP ZIJN EIGEN MANIER

Wil raakte zo'n 20 jaar geleden in het vliegvisseren geïnteresseerd. "Ik zag iets op tv en deed navraag bij de hengelsportzaak in Dronten, waar ik toen woonde. Die wist van niets en stuurde me door naar Otter in Zwolle. Gert van de Kamp heeft me ingewijd en enthousiast gemaakt. Het werpen heeft me behoorlijk wat moeite gekost. Ik heb overal haken in gehad, tot in mijn oren aan toe! Ook ben ik meteen mijn eigen vliegen gaan binden en dat ging me redelijk goed af. Een hele tijd heb ik full dressed zalmvliegen gebonden. Niet om er mee te vissen, maar vanwege de uitdaging van het kunnen binden van zo'n vlieg. Nu bind ik alleen nog om mee te vissen en om anderen een plezier te doen. Ik bind nooit voor geld, maar als mensen graag bepaalde vliegen willen en mij lege haken geven, maak ik met alle plezier de vliegen voor ze". Als ik Wil vraag naar wat hij het leukste aan het vliegvisseren vindt, geeft hij een verrassend antwoord: "Iedereen vliegvist op zijn eigen wijze. Bij voetballen gaat het maar om één ding en dat is doelpunten maken. Bij vliegvisseren zijn veel verschillende doelen mogelijk. Er zijn types die steeds de duurste hengels blijven kopen, al hebben ze er al 50. Ik ken ook een vliegvist die het zonde vindt om zijn waadpak te vervangen omdat er veel gaten in zitten. Hij vist er gewoon mee door. Sommige vliegvissers zeulen duizenden vliegen mee op een vistrip en ik maakte ook iemand mee die alleen een handjevol vliegen los in het borstzakje van zijn jas bij zich had. Ik heb met vliegvissers gevist die 18 uur per dag stonden te zwiepen en niet eens voor het eten het water uit wilden komen. Zoals gezegd is dat bepaald niet mijn insteek. Met verbazing kijk ik ook naar vliegvissers die een teller op hun vestje dragen en elke gevangen vis hierop registreren. De grotere exemplaren worden nauwkeurig opgemeten langs een meetlint. Voor mij zijn aantallen en afmetingen volslagen onbelangrijk".

BINDSTAPPEN LATEX NYMF

- 1 Zet de binddraad op de Tiemco 2488 haak, maat #10 (foto 1).
- 2 Knip een stripje latex, bijvoorbeeld uit een tuinhandschoen, van ongeveer 5 mm breed en 5 cm lang. Knip de punt van het strookje naar 1 kant schuin weg. Bind het stripje latex in (foto 2).
- 3 Wikkel het strookje naar achter, tot in de haakbocht. Je kunt de dikte variëren door harder of zachter aan het stripje te trekken en door te variëren in hoe ver je de wikkelingen elkaar laat overlappen (foto 3).
- 4 Kleur de wikkelingen en de binnenkant van de strip die nog niet ingebonden is met een stiftpen (foto 4). De stiftpen hoeft niet watervast te zijn, omdat je de latex later toch nog lakt. Je kunt zelfs tekstmarkers gebruiken. Voor deze vlieg gebruik ik een Promarker van Letraset. Het meest gebruik ik de kleuren oranje, olive, bruin en zwart.
- 5 Wikkel na het kleuren de latex weer naar voor, naar het haakhoog, bind af en knip het restant van de latex strip af (foto 5).
- 6 Zet het lijfje helemaal in de bindlak en laat het drogen (foto 6).
- 7 Maak van dubbing een thorax, knoop af en kam de thorax naar je eigen behoefte uit (foto 7).

Door eerst looddraad of loodstrip op de kale haak aan te brengen kun je deze latex vliegen gemakkelijk verzwaren.

